

No. 47747

—
**Australia
and
Thailand**

Treaty between Australia and the Kingdom of Thailand on mutual assistance in criminal matters. Kuala Lumpur, 27 July 2006

Entry into force: *18 June 2009 by notification, in accordance with article 22*

Authentic texts: *English and Thai*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Australia, 14 September 2010*

—
**Australie
et
Thaïlande**

Traité d'entraide judiciaire en matière pénale entre l'Australie et le Royaume de Thaïlande. Kuala Lumpur, 27 juillet 2006

Entrée en vigueur : *18 juin 2009 par notification, conformément à l'article 22*

Textes authentiques : *anglais et thaï*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Australie, 14 septembre 2010*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**TREATY BETWEEN AUSTRALIA AND THE KINGDOM OF
THAILAND ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS**

Australia and the Kingdom of Thailand, hereinafter referred to as
“the Contracting States”,

Desiring to maintain and to strengthen the longstanding bonds which
unite the two countries, and to improve the effectiveness of both countries in
the investigation, prosecution and suppression of crime through cooperation
and mutual assistance in criminal matters,

Have agreed as follows:

Article 1
Obligation to Grant Mutual Assistance

1. The Contracting States shall, in accordance with the provisions
of this Treaty, grant to each other the widest measure of mutual assistance in
connection with investigations, prosecutions and other proceedings relating
to criminal matters, irrespective of whether the assistance is sought or to be
provided by a court or some other authority.

2. Criminal matters shall include, but not be limited to, matters
connected with offences against a law relating to taxation, customs and
excise duties, foreign exchange control and other revenue matters.

3. Assistance shall include, but not be limited to:
- (a) taking of evidence and obtaining of statements of persons;
 - (b) providing information, documents, records and evidence;
 - (c) serving documents;
 - (d) executing requests for searches and seizures;
 - (e) seeking the consent of persons to be available to give evidence or to assist in investigations in the Requesting State, and where such persons are in custody, arranging for their temporary transfer to that State for testimonial

purposes or, where permitted by the law of the Requested State, to assist in investigations;

- (f) locating and identifying persons or objects;
- (g) measures to locate, restrain and forfeit the instruments or proceeds of crime; and
- (h) other assistance consistent with the objects of this Treaty which is not inconsistent with the law of the Requested State.

4. This Treaty is intended solely for mutual assistance between the criminal law enforcement authorities of the Contracting States and is not intended or designed to provide such assistance to private parties.

5. A private party may not rely upon any provision of this Treaty to impede the execution of a request, or to exclude or suppress evidence obtained under the Treaty.

6. Assistance shall not include:

- (a) the arrest or detention of any person with a view to the extradition of that person or the extradition of any person;
- (b) the execution of criminal judgments, verdicts or decisions rendered in the Requesting State except to the extent permitted by the law of the Requested State and this Treaty;
- (c) the transfer of sentenced persons for serving sentences; or
- (d) the transfer of criminal proceedings.

7. This Treaty shall not apply to an offence regarded by the Requested State to be an offence under the military law of the Requested State which is not also an offence under the ordinary criminal law of the Requested State.

Article 2
Grounds for Refusal or Postponement

1. The Requested State shall refuse to execute a request if it considers that:

- (a) the request would prejudice the sovereignty, security, national interest or other essential public interest of the Requested State;
- (b) the request relates to a political offence;
- (c) there are substantial grounds for the Requested State to believe that the request has been made for the purpose of an investigation, prosecution, punishment or proceeding against a person on account of that person's race, sex, religion, nationality or political opinions, or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons; or
- (d) the request relates to the prosecution of a person for an offence in respect of which the offender has been finally acquitted or pardoned or has served the sentence imposed.

2. Assistance may be refused if:

- (a) the request relates to the prosecution or punishment of a person for an offence where the acts or omissions alleged to constitute that offence would not, if they had taken place within the jurisdiction of the Requested State, have constituted an offence;
- (b) the request relates to the prosecution or punishment of a person in respect of conduct committed outside the territory of the Requesting State and the conduct does not constitute an offence under the law of the Requested State where it occurs outside its territory. However, the Requested State shall endeavour, on the basis of reciprocity, to grant assistance in response to such a request;

- (c) the request relates to the prosecution or punishment of a person for an offence which, if it had been committed in the Requested State, could no longer be prosecuted by reason of lapse of time;
- (d) provision of the assistance sought could prejudice an investigation or proceeding in the Requested State, prejudice the safety of any person or impose an excessive burden on the resources of that State; or
- (e) the request is made with regard to an offence punishable by the death penalty under the law of the Requesting State but not under the law of the Requested State. Notwithstanding the foregoing, the request may not be refused if the Requesting State gives such assurances as the Requested State considers sufficient that the death penalty will not be pronounced or, if it is pronounced, will not be executed. Refusal by the Requested State to execute a request on this ground shall entitle the Requesting State to have discretion to refuse, on the basis of reciprocity, to execute a request from the other state relating to an offence of similar nature and gravity.

3. Assistance may be postponed by the Requested State if the execution of the request would interfere with an ongoing investigation, prosecution or proceeding in the Requested State. The Requested State may also postpone the delivery of an article requested if such an article is required for proceedings in respect of criminal or civil matters in that State.

4. Before refusing or postponing the execution of any request pursuant to this article, the Requested State shall determine whether assistance can be given subject to such conditions as it deems necessary. If the Requesting State accepts the assistance subject to these conditions, it shall comply with the conditions.

5. The Requested State shall promptly inform the Requesting State of the reasons for refusing or postponing the execution of a request.

Article 3
Central Authorities

1. The Contracting States shall each appoint a Central Authority to transmit and receive requests for the purpose of this Treaty. Either State shall notify the other of any change of its Central Authority.

2. For the Kingdom of Thailand, the Central Authority shall be the Attorney General or an official designated by the Attorney General.

3. For Australia, the Central Authority shall be the Attorney-General's Department, Canberra.

4. Requests under this Treaty shall be made through the Central Authorities which shall arrange for the prompt carrying out of such requests.

Article 4
Language

Requests and supporting documents and other communications made by the Requesting State pursuant to this Treaty shall be in the language of the Requesting State and accompanied by a translation into the language of the Requested State.

Article 5
Contents of Requests for Mutual Assistance

1. A request for assistance shall be submitted in writing. In urgent circumstances or where otherwise permitted by the Requested State, a request may be made by facsimile or any other modern means of communication but shall be confirmed in writing promptly thereafter.

2. All requests shall include the following:
 - (a) the name of the competent authority conducting the investigation, prosecution or proceeding to which the request relates;
 - (b) a description of the nature of the investigation, prosecution or proceeding, including a summary of the relevant facts and laws;
 - (c) a description of the statement, evidence or information sought or the acts of assistance to be performed; and
 - (d) the purpose for which the evidence, information, or other assistance is sought.

3. When appropriate, a request shall also include:
 - (a) where possible, the identity, nationality and location of the person or persons who are the subject of or who may have information relevant to or who are related to the investigation, prosecution or proceeding in the Requesting State;
 - (b) the need, if any, for confidentiality and the reasons therefore;
 - (c) a description of the subject matter of the evidence or statement sought including a list of questions to be answered;
 - (d) details of any particular procedure or requirement that the Requesting State wishes to be followed in executing the request, including a statement as to whether sworn or affirmed evidence or statements are required;
 - (e) information as to the allowances and expenses to which a person appearing in the Requesting State will be entitled;
 - (f) specification of any time limit within which compliance with the request is desired; and
 - (g) any other information which may be brought to the attention of the Requested State by the Requesting State to facilitate its execution of the request.

4. If the Requested State considers that the information contained in the request is not sufficient in accordance with this Treaty to enable the request to be dealt with, it may request additional information.

Article 6

Execution of Requests

1. Requests for assistance shall be executed promptly in accordance with the law of the Requested State and, insofar as it is not inconsistent with that law, in the manner requested by the Requesting State.

2. The Requested State shall not decline execution of a request on the ground of bank secrecy.

3. The Requested State shall promptly inform the Requesting State of circumstances, when they become known to the Requested State, which are likely to cause a significant delay in responding to the request.

Article 7

Costs and Representation

1. The Requested State shall pay all costs relating to the execution of the request, except for the fees of expert witnesses and the allowances and expenses related to the travel of persons pursuant to Articles 14 and 17, which fees, allowances and expenses shall be borne by the Requesting State. The Requesting State shall also bear the expenses associated with conveying custodial or escorting officers required by the Requested State in fulfilling the request.

2. If it becomes apparent that the execution of the request requires expenses of an extraordinary nature, the Contracting States shall consult to determine the terms and conditions under which the requested assistance can be provided.

3. Upon request, the Requested State, subject to its domestic law, shall make all necessary arrangements for the representation of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for assistance and shall otherwise represent the interests of the Requesting State.

Article 8 **Limitations on Use and Confidentiality**

1. Information and evidence obtained under this Treaty or anything derived from such information and evidence shall not be disclosed or used for purposes other than those stated in the request without the prior consent of the Requested State.

2. The Requesting State may require that the application for assistance, its contents and related documents, and the granting of assistance be kept confidential. If the request cannot be executed without breaching the required confidentiality, the Requested State shall so inform the Requesting State which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

3. The Requested State may require that information or evidence furnished and the source of such information or evidence be kept confidential in accordance with conditions which it shall specify. In that case, the Requesting State shall comply with the conditions except to the extent that the information or evidence is needed for the investigation, prosecution, or proceeding described in the request.

Article 9 **Taking Testimony and Statements and Producing Evidence in the Requested State**

1. Upon a request that a person be summoned to give testimony, make a statement, or produce documents, records or articles in the Requested State, that person may be compelled to do so in accordance with the law of the Requested State.

2. A request under this Article shall include, when appropriate, a description of the documents, records or articles of evidence to be produced as well as a description of the appropriate person to be asked to produce them.

3. The Requested State shall, upon request, furnish information to the Requesting State in advance as to the date and place of the taking of the evidence.

4. The Requested State may, subject to its law, authorise the presence of such persons as specified in the request for the taking of testimony or a statement during the execution of the request and allow such persons to question the person whose testimony or statement is sought.

5. A person from whom evidence is to be taken in the Requested State pursuant to a request under this Article may decline to give evidence where the law of the Requested State or that of the Requesting State so provides.

6. If any person in the Requested State claims that there is a right or obligation to decline to give evidence under the law of the Requesting State, the Requesting State shall, upon request, provide a certificate to the Requested State as to the existence or non-existence of that right. In the absence of evidence to the contrary, the certificate shall be sufficient evidence of the matters stated in it.

Article 10

Providing Records of Government Offices or Agencies

1. The Requested State shall provide copies of publicly available records of a government office or agency.

2. The Requested State may provide any record or information in the possession of a government office or agency which is not publicly available, to the same extent and under the same conditions as it would be available to its own law enforcement or judicial authorities. The Requested State in its discretion may deny the request entirely or in part, in which case it shall promptly inform the Requesting State of the reasons for such denial.

Article 11
Transmission of Documents and Objects and Authentication

1. When the request concerns the transmission of records and documents, the Requesting State may request the originals. The Requested State may transmit the originals or certified true copies thereof.
2. The Requesting State shall return any original documents or records or articles furnished in execution of requests when no longer needed for the relevant investigation, prosecution or proceeding.
3. Where not inconsistent with the law of the Requested State, documents, articles and records shall be transmitted in a form or accompanied by such certification as may be requested by the Requesting State in order to make them admissible according to the law of the Requesting State.
4. Evidence or documents transmitted pursuant to this Treaty shall not require any form of authentication, save as specified in paragraph 3 of this Article.

Article 12
Service of Documents

1. The Requested State shall effect service of any document related to an investigation, prosecution or proceeding transmitted to it for this purpose by the Requesting State.
2. Any request for the service of a document requiring the appearance of a person before an authority in the Requesting State shall be transmitted not later than 45 days before the date on which the appearance is required. In urgent cases, the Requested State shall use its best endeavours to waive this requirement.
3. The Requested State shall return proof of service of the documents, specifying the person served, the form and date of service. If

service cannot be effected, the Requesting State shall be so informed and advised of the reasons.

4. A person who has been served pursuant to this Article with a legal document calling for an appearance in the Requesting State shall not be liable to any penalty or be subjected to any coercive measure in the Requested State because of failure to comply therewith, notwithstanding any contrary statement in the request or in any document accompanying the request.

5. The Requested State may effect service of any document by mail or, if the Requesting State so requests, in any other manner required by the law of the Requesting State which is not inconsistent with the law of the Requested State.

Article 13

Search and Seizure

1. A request for search, seizure and delivery of any article shall be executed by the Requested State insofar as its law permits if it includes the information justifying that action under the law of the Requested State.

2. A request under this Article shall include a statement indicating the basis for the belief that evidence may be found in the jurisdiction of the Requested State and a precise description of the place to be searched and of the evidence to be searched for.

3. The Requested State shall provide, in accordance with its law, such information as may be required by the Requesting State concerning the result of any search, the place of seizure, the circumstances of seizure and the subsequent custody of the article seized.

4. The Requesting State shall observe any conditions imposed by the Requested State in relation to any seized article which is delivered to the Requesting State.

Article 14
Temporary Transfer of Persons in Custody

1. A person in custody in the Requested State shall, at the request of the Requesting State, be temporarily transferred to the Requesting State for testimonial purposes if the person and the Requested State consent.

2. Where permitted by the law of the Requested State, a person in custody in the Requested State shall, at the request of the Requesting State, be temporarily transferred to the Requesting State to assist in investigations if the person and the Requested State consent.

3. A request under this Article shall include the name of the person or the authority who will have custody during the transfer and the place to which the detained person is to be transferred.

4. Where the person transferred is required to be held in custody under the law of the Requested State, the Requesting State shall hold that person in custody and shall return the person in custody to the Requested State at the conclusion of the matter in relation to which the transfer was sought or at such earlier time as the person's presence is no longer required.

5. Where the Requested State advises the Requesting State that the transferred person is no longer required to be held in custody, that person shall be set at liberty and be treated as a person referred to in Article 17.

Article 15
Locating and Identifying Persons or Articles

1. The Requested State shall, upon request, take all reasonable measures to locate and identify persons or articles believed to be in that State and needed in connection with a criminal investigation, prosecution or proceeding in the Requesting State.

2. The Requested State shall communicate to the Requesting State as soon as possible the results of the measures taken pursuant to this Article.

Article 16
Instruments and Proceeds of Crime

1. The Requested State shall, upon request, endeavour to ascertain whether any instruments or proceeds of crime are located within its jurisdiction and shall notify the Requesting State of the results of its inquiries. In making the request, the Requesting State shall notify the Requested State of the basis of its belief that such instruments or proceeds may be located in the latter's jurisdiction.

2. A request under this Article shall include, when appropriate, the court order, if any, sought to be enforced and, if it is a final order, a statement to the effect that it is a final order.

3. Where, pursuant to paragraph 1 of this Article, suspected instruments or proceeds of crime are found, the Requested State shall take such measures as are permitted by its law to prevent any dealing in, transfer or disposal of such instruments or proceeds of crime, pending a final determination in respect of those instruments or proceeds by a court of the Requesting State.

4. The Requested State shall, to the extent permitted by its law, give effect to a final order forfeiting or confiscating the instruments or proceeds of crime made by a court of the Requesting State.

5. In the application of this Article, the rights of *bona fide* third parties shall be respected under the law of the Requested State.

6. The Requested State in control of confiscated instruments or proceeds of crime shall deal with those instruments or proceeds in accordance with its law. To the extent permitted by its law and upon such terms as it deems appropriate, the Requested State may transfer confiscated proceeds or instruments of crime or the value of instruments of crime to the Requesting State.

7. In this Article “proceeds of crime” means any property suspected, or found by a court, to be property derived or realised, directly or indirectly, as a result of the commission of an offence or to represent the value of property and other benefits derived from the commission of an offence.

8. In this Article “instruments of crime” means any property used in or intended to be used in, or in connection with, the commission of an offence.

Article 17
Availability of Persons to Give Evidence
or Assist in Investigations

1. When a person in the Requested State is needed to appear as a witness or expert in proceedings or to assist in investigations in the Requesting State, the Central Authority of the Requested State shall, upon request, invite the person to appear or assist in investigations in the Requesting State unless that person is the person charged.

2. The Requested State shall indicate to the person the extent to which expenses will be paid. The response of the person shall be communicated promptly by the Requested State to the Requesting State.

3. Where appropriate, the Requested State shall satisfy itself that satisfactory arrangements have been made for the person’s safety.

Article 18
Safe Conduct

1. No person in the territory of the Requesting State to testify or provide a statement in accordance with the provisions of this Treaty shall be prosecuted or punished in the Requesting State for any offence, nor be subject to any civil suit, being a civil suit to which the person could not be subjected if the person were not in the Requesting State or subjected to any other restriction of personal liberty by reason of any acts or omissions which preceded that person’s departure from the Requested State, nor shall that

person, without that person's consent, be obliged to give evidence in any proceeding other than the proceeding to which the request relates.

2. The safe conduct provided for by this Article shall cease when the person, having had the opportunity to leave the Requesting State within 15 consecutive days after official notification that that person's presence is no longer required by the appropriate authorities, shall have nonetheless stayed in that State or shall have voluntarily returned after having left it.

3. A person appearing in the Requesting State pursuant to a request made under Article 14 or 17 shall be subject to the law of that State relating to contempt, perjury and the making of false declarations.

4. A person who does not consent to a request pursuant to Article 14 or 17 shall not, by reason thereof, be liable to any penalty or be subjected to any coercive measure notwithstanding any contrary statement in the request or in any document accompanying the request.

Article 19

Compatibility with Other Treaties

This Treaty shall not alter the rights and obligations of the Contracting States which arise from other international agreements, nor shall this Treaty prevent the Contracting States from providing assistance to each other pursuant to other international agreements binding upon them, or otherwise.

Article 20

Consultation

The Contracting States shall consult promptly, at the request of either Contracting State, concerning the interpretation and the implementation of this Treaty.

Article 21
Scope of Application

This Treaty shall apply to any request presented after its entry into force even if the relevant acts or omissions occurred before that date.

Article 22
Entry into force

This Treaty shall enter into force 30 days after the date on which the Contracting States have notified each other in writing that their respective requirements for the entry into force of this Treaty have been complied with.

Article 23
Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty by means of written notice to the other Contracting State at any time. Termination shall take effect six months following the date of notification.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Treaty.

DONE at Kuala Lumpur, in duplicate, in the English and Thai languages, each text being equally authentic, this twenty-seventh day of July in the year two thousand and six.

FOR AUSTRALIA:

FOR THE KINGDOM OF THAILAND:

.....
Alexander Downer
Minister for Foreign Affairs

.....
Dr Kantathi Suphamongkhon
Minister of Foreign Affairs

[THAI TEXT – TEXTE THAI]

สนธิสัญญา
ระหว่าง
ออสเตรเลีย
กับ
ราชอาณาจักรไทย
ว่าด้วย
ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

ออสเตรเลียและราชอาณาจักรไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "รัฐคู่สัญญา"

ปรารถนาที่จะสร้างไว้และกระชับสายสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน
ซึ่งผูกพันสองประเทศไว้ด้วยกัน
และจะพัฒนาประสิทธิภาพของประเทศทั้งสองในการสืบสวนสอบสวน
และการปราบปรามอาชญากรรม
โดยผ่านความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา

การฟ้องคดี

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. รัฐคู่สัญญาจะให้แต่ละฝ่ายซึ่งมาตรการที่กว้างขวางที่สุดของความช่วยเหลือซึ่งกัน
และกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน
การฟ้องคดี และกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องทางอาญา
ไม่ว่าความช่วยเหลือดังกล่าวจะเป็นความต้องการของหรือได้รับการดำเนินการโดย
ศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอื่น

2. เรื่องทางอาญาให้รวมถึง

แต่ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องความผิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอากรศุลกากรและอากรสรรพสามิต การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และการรักษาอื่น ๆ

3. ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องต่อไปนี้

- (ก) การสืบพยานบุคคล และการสอบปากคำบุคคล
- (ข) การจัดหาให้ซึ่งข้อสนเทศ เอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน
- (ค) การส่งเอกสาร
- (ง) การดำเนินการตามคำร้องขอในการค้นและการยึด
- (จ)

การขอความยินยอมของบุคคลที่จะให้การเป็นพยานหรือช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนในรัฐผู้ร้องขอ และในกรณีที่เป็นบุคคลที่ถูกคุมขัง ให้จัดการโอนตัวบุคคลดังกล่าวเป็นการชั่วคราวไปยังรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบพยานหรือในกรณีที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขออนุญาต เพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวน

- (ฉ) การสืบหาและชี้ตัวบุคคลหรือสิ่งของ
- (ช) มาตราการในการสืบหา

ยึดชั่วคราวและริบเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดอาญา และ

- (ซ) ความช่วยเหลืออื่นๆ

ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ซึ่งไม่ขัดกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

4. สนธิสัญญานี้มุ่งประสงค์เพียงเพื่อความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายอาญาของรัฐคู่สัญญาเท่านั้น และมีได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน

5.

เอกชนไม่อาจอ้างบทบัญญัติใดในสนธิสัญญานี้เพื่อขัดขวางการปฏิบัติตามคำร้องขอหรือกันหรือไม่รับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาภายใต้สนธิสัญญานี้

6. ความช่วยเหลือไม่ให้รวมถึง

- (ก)

การจับกุมหรือการกักขังบุคคลใดเพื่อส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดน หรือ การส่งบุคคลใดเป็นผู้ร้ายข้ามแดน

- (ข) การดำเนินการตามคำพิพากษาทางอาญา คำวินิจฉัย
หรือคำตัดสินที่ได้มีในรัฐผู้ร้องขอ
ยกเว้นภายในขอบเขตที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอและสนธิสัญญานี้อนุญาต
- (ค) การโอนตัวบุคคลที่ถูกพิพากษาลงโทษเพื่อการรับโทษ หรือ
- (ง) การโอนกระบวนการทางอาญา

7.

สนธิสัญญานี้ไม่ใช่บังคับแก่ความผิดซึ่งรัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาว่าเป็นความผิดทางทหารในรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดาของรัฐผู้รับคำร้องขอด้วย

ข้อ 2

เหตุผลที่จะปฏิเสธหรือเลื่อนออกไป

1.

ให้รัฐผู้รับคำร้องขอปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอในกรณีที่รัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่า

- (ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง
ผลประโยชน์แห่งชาติ หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่นๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ
- (ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวกับความผิดทางการเมือง

(ค) มีมูลฐานสำคัญสำหรับรัฐผู้รับคำร้องขอที่จะเชื่อว่าคำร้องขอจัดทำขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี การลงโทษ หรือการดำเนินกระบวนการอื่นแก่บุคคล โดยมีสาเหตุจากเชื้อชาติ เพศ ศาสนา สัญชาติ หรือ ความเห็นทางการเมืองของบุคคลนั้น หรือว่าสถานะของบุคคลนั้นอาจถูกกระทบโดยเหตุผลเหล่านั้น

(ง)

คำร้องขอนั้นเกี่ยวกับการฟ้องคดีของบุคคลสำหรับความผิดที่ผู้กระทำความผิดได้พ้นผิดหรือได้รับการอภัยโทษหรือได้รับโทษแล้ว

2. ความช่วยเหลืออาจถูกปฏิเสธหาก

(ก)

คำร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือการลงโทษแก่บุคคลสำหรับความผิดที่กระทำหรือการงดเว้นกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิด จะไม่ถือเป็นความผิด หากเกิดขึ้นภายในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอ

(ข)

คำร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือการลงโทษแก่บุคคลสำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นนอกอาณาเขตของรัฐผู้ร้องขอและการกระทำไม่เป็นความผิดภายใต้กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอเมื่อเกิดขึ้นภายนอกอาณาเขตของตน อย่างไรก็ตาม ให้รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องพยายามที่จะให้ความช่วยเหลืออันสืบเนื่องมาจากคำร้องขอนั้นบนพื้นฐานของหลักประติบัติต่างตอบแทน

(ค) คำร้องขอเกี่ยวกับการฟ้องคดีหรือการลงโทษแก่บุคคลสำหรับความ

ผิด ซึ่ง ไม่ สามารถ ฟ้อง คดี ได้ ด้วย เหตุ ผล เรื่อง ระยะเวลา ผ่าน ไป แล้ว หากความผิดเกิดขึ้นในรัฐผู้รับคำร้องขอ

(ง) การให้ความช่วยเหลือตามที่ร้องขอจะกระทบกระเทือนต่อการสืบสวน

สอบสวน หรือการดำเนินกระบวนการในรัฐผู้รับคำร้องขอ กระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยของบุคคล หรือก่อให้เกิดภาระอันเกินสมควรแก่ทรัพยากรของรัฐนั้น หรือ

(จ) คำร้องขอเกี่ยวกับความผิดอาญาที่สามารถลงโทษประหารชีวิตได้ตาม

กฎหมายของรัฐผู้ร้องขอแต่ไม่สามารถลงโทษประหารชีวิตได้ตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ โดย ไม่ กระทบ กระเทือน ความ ช้ำ ใจ คำนึง คำร้องขอไม่อาจถูกปฏิเสธได้หากรัฐผู้ร้องขอให้หลักประกันที่รัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าเพียงพอว่าจะไม่มีการตัดสินประหารชีวิต หรือหากมีการตัดสินประหารชีวิตจะไม่มีการดำเนินการประหารชีวิต การที่รัฐผู้รับคำร้องขอปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอโดยอาศัยเหตุผลดังกล่าวจะก่อให้เกิดสิทธิแก่รัฐผู้ร้องขอที่จะใช้ดุลพินิจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอจากรัฐนั้นที่เกี่ยวกับความคิดที่มีลักษณะและความรุนแรงคล้ายคลึงกันบนพื้นฐานของหลักประติบัติต่างตอบแทน

3. รัฐผู้รับคำร้องขออาจเลื่อนการให้ความช่วยเหลือออกไป

หากการดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือ กระบวนการอื่น ซึ่ง กำลัง ดำเนิน อยู่ใน รัฐผู้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจขอเลื่อนการส่งมอบสิ่งของที่ถูกร้องขอด้วย หากสิ่งของนั้นเป็นที่ต้องการสำหรับกระบวนการ เกี่ยวกับเรื่องทางอาญาหรือทางแพ่งในรัฐนั้น

4. ก่อนที่จะปฏิเสธหรือเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอใดๆ ตามข้อนี้

ให้รัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาก่อนว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอพิจารณาเห็นว่าจำเป็น หากรัฐผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

5.

ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบ โดยพลันถึงเหตุผลในการปฏิเสธหรือการเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ข้อ 3

เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง

1. ให้รัฐคู่สัญญาแต่ละฝ่ายแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง เพื่อส่งและรับคำร้องขอเพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ รัฐคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตน
2. สำหรับออสเตรเลีย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคือหน่วยงานอัยการสูงสุด กรุงแคนเบอร์รา
3. สำหรับราชอาณาจักรไทย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคืออัยการสูงสุดหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด
4. คำร้องขอภายใต้สนธิสัญญานี้ ให้ทำผ่านเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง ซึ่งจะจัดให้มีดำเนินการตามคำร้องขอโดยพลัน

ข้อ 4

ภาษา

คำร้องขอและเอกสารประกอบและการติดต่ออื่นใดที่ทำโดยรัฐผู้ร้องขอตามสนธิสัญญานี้ ให้ทำเป็นภาษาของรัฐผู้ร้องขอพร้อมคำแปลเป็นภาษาของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 5

สาระของคำร้องขอความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. ให้ยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือเป็นลายลักษณ์อักษร ในสภาวะการณ์เร่งด่วนหรือเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐผู้รับคำร้องขอ

คำร้องขอสามารถส่งโดยทางโทรสารหรือวิธีการสื่อสารสมัยใหม่อื่นใดได้

แต่จะต้องมีการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรในภายหลังโดยพลัน

2. คำร้องขอทั้งปวงให้รวมถึงดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ชื่อหน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งดำเนินการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือ การดำเนินกระบวนการที่คำร้องขอเกี่ยวเนื่อง

(ข) รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือ การดำเนินกระบวนการ รวมทั้งสรุปข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ค) รายละเอียดเกี่ยวกับด้อยแถลง พยานหลักฐาน หรือข้อสันเทศที่ร้องขอ หรือความช่วยเหลือที่ขอให้ดำเนินการ และ

(ง) วัตถุประสงค์ของการร้องขอพยานหลักฐาน ข้อสันเทศ หรือความช่วยเหลืออื่น

3. ในกรณีที่สมควร คำร้องขอให้รวมถึงดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) หากเป็นไปได้ รูปพรรณ สัญชาติ และที่อยู่ของบุคคลที่เป็นผู้ถูกต้องการตัวหรือเป็นผู้ที่อาจมีข้อสันเทศเกี่ยวเนื่องกับ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการสืบสวนสอบสวน ฟ้องคดี หรือดำเนินกระบวนการในรัฐผู้ร้องขอ

(ข) ความจำเป็น หากมี ในการเก็บรักษาความลับและเหตุผลแห่งการนั้น

(ค) รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของพยานหลักฐานหรือด้อยแถลงที่ต้องการ รวมทั้งรายการข้อซักถามที่จะให้ตอบ

(ง) รายละเอียดของกระบวนการหรือข้อกำหนดเฉพาะ ซึ่งรัฐผู้ร้องขอประสงค์จะปฏิบัติตามในการดำเนินการตามคำร้องขอ รวมทั้งด้อยแถลงว่าจำเป็นจะต้องได้รับพยานหลักฐานหรือ คำให้การที่ผ่านการให้คำสาบานหรือที่มีคำรับรองหรือไม่

(จ) ข้อสันเทศเรื่องค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่บุคคลที่ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอจะมีสิทธิได้รับ

(ฉ) ข้อกำหนดด้านเวลา ซึ่งสอดคล้องกับความประสงค์ของคำร้องขอ และ

(ช) ข้อสันเทศอื่นใดซึ่งรัฐผู้ร้องขออาจจะแจ้งให้รัฐผู้รับคำร้องขอทราบเพื่ อำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอ

4. รัฐผู้รับคำร้องขออาจขอข้อเสนอเพิ่มเติมหากพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเสนอที่ปรากฏในคำร้องขอไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินการตามคำร้องขอตามสนธิสัญญานี้

ข้อ 6

การดำเนินการตามคำร้องขอ

1. ให้ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือโดยพลันตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอและตามวิธีการที่ร้องขอโดยรัฐผู้ร้องขอ เท่าที่สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2.

รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องไม่ปฏิเสธการดำเนินการตามคำร้องขอโดยยกเหตุเรื่องความลับทางธนาคาร

3.

เมื่อรัฐผู้รับคำร้องขอทราบถึงสภาวะการณ์ที่อาจทำให้เกิดความล่าช้าอย่างมากในการปฏิบัติตามคำร้องขอ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบโดยพลันเกี่ยวกับสภาวะการณ์นั้น

ข้อ 7

ค่าใช้จ่ายและการมีตัวแทน

1. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งปวงที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำร้องขอ ยกเว้น ค่าไปรษณีย์ ค่าโทรศัพท์ ค่าผู้เชี่ยวชาญ และค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทางของบุคคลตามข้อ 14 และข้อ 17 ซึ่ง ings ให้ รัฐ ผู้ ร้อง ขอ รับผิดชอบ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของการมีเจ้าหน้าที่อารักขาหรือเจ้าหน้าที่ที่ร่วมเดินทางซึ่งกำหนดโดยรัฐผู้ร้องขอในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามคำร้องขอ

2. หากเป็นที่ชัดเจนว่าการดำเนินการตามคำร้องขอจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในลักษณะพิเศษ ให้รัฐคู่สัญญาหารือกันเพื่อวินิจฉัยข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สามารถให้ความช่วยเหลือตามที่ร้องขอได้

3. เมื่อใดที่รัฐบาลรัฐผู้ร้องขอ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอจัดการทุกอย่างที่จำเป็นภายใต้กฎหมาย

ข้อ 9

การสืบพยานบุคคล การสอบปากคำ และการแสดงพยานหลักฐานในรัฐผู้รับคำร้องขอ

1. เมื่อได้รับการร้องขอ ให้เรียกบุคคลใดไปเพื่อเบิกความเป็นพยาน ให้ปากคำ หรือ แสดงเอกสาร บันทึก หรือ สิ่งของ ในรัฐผู้รับคำร้องขอ บุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้กระทำการตามคำร้องขอได้ตาม กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ
2. คำร้องขอภายในข้อนี้ให้รวมถึง ในกรณีที่เหมาะสม รายละเอียดของเอกสาร บันทึก หรือพยานวัตถุที่ขอให้จัดทำ รวมทั้ง รายละเอียดของบุคคลที่เหมาะสมที่จะขอให้เป็นผู้จัดทำ
3. เมื่อได้รับ การ ร้อง ข อ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งข้อสนเทศเกี่ยวกับวันที่และสถานที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน ให้รัฐผู้ร้องขอทราบล่วงหน้า
4. ภายใต้อำนาจที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของตน รัฐผู้รับคำร้องขออาจขออนุญาตให้บุคคลซึ่งระบุไว้ใน คำร้องขอ อยู่ด้วย ในการ สืบ พ ย า น หรือ ส อ บ ป á ก ค á บุ ค ค ล และอนุญาตให้บุคคลนั้นซักถามบุคคลผู้เบิกความเป็นพยานได้
5. บุคคลที่ถูกดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานในรัฐผู้รับคำร้องขอตาม คำ ร อ ง ข อ ภายใต้อำนาจนี้ อาจปฏิเสธที่จะให้พยานหลักฐาน เมื่อกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือเมื่อกฎหมายของรัฐ ผู้ร้องขอกำหนดไว้เช่นนั้น
6. หากบุคคลใดในรัฐผู้รับคำร้องขออ้างว่ามีสิทธิหรือหน้าที่ปฏิเสธที่จะให้พยาน หลักฐาน ภายใต้อำนาจของ รัฐ ผู้ ร อ ง ข อ เมื่อถูกร้องขอให้รัฐผู้ร้องขอจัดหาใบรับรองถึงความมีอยู่หรือความไม่มีอยู่ของสิทธินั้นให้แก่รัฐผู้รับคำ ร้อง ขอ ในกรณีที่ไม่มีการให้พยานหลักฐานที่เป็นไปโดยตรงข้าม ให้ถือว่าใบรับรองเป็นพยานหลักฐานที่เพียงพอของเรื่องที่ระบุไว้

ข้อ 10

การจัดหาให้ซึ่งบันทึกของหน่วยงานหรือตัวแทนของรัฐบาล

1. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอจัดให้ซึ่งสำเนาทันทีของหน่วยงานหรือตัวแทนของรัฐบาลที่ เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้

2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจจัดหาให้ซึ่งบันทึกหรือข้อสนเทศใดๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานหรือตัวแทนของรัฐบาล ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณชนภายในขอบเขตและเงื่อนไขเช่นเดียวกับที่จะพึงจัดหาให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชา กฎหมาย หรือ ศาล ของ ตน รัฐผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ซึ่งในกรณีดังกล่าว ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งรัฐผู้ร้องขอทราบโดยพลันถึงเหตุผลในการปฏิเสธ

ข้อ 11

การส่งเอกสารและสิ่งของ และการรับรองความถูกต้อง

1. เมื่อคำร้องขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการส่งบันทึกและเอกสาร รัฐผู้ร้องขออาจร้องขอต้นฉบับหรือสำเนารับรองถูกต้องของต้นฉบับนั้น

2. ให้รัฐผู้ร้องขอคืนต้นฉบับของเอกสารหรือบันทึกหรือสิ่งของซึ่งได้รับจากการปฏิบัติตามคำร้องขอเมื่อไม่เป็นที่ต้องการสำหรับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้อง อีกต่อไป

3. ในกรณีที่สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ ให้ส่งเอกสาร สิ่งของและบันทึกในแบบ หรือประกอบด้วยใบรับรองที่รัฐผู้ร้องขออาจร้องขอเพื่อให้เอกสาร สิ่งของ และบันทึกนั้นเป็นที่ยอมรับได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอ

4.

พยานหลักฐานหรือเอกสารที่ส่งตามสนธิสัญญานี้ไม่จำเป็นต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงใด ๆ เว้นแต่ตามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของข้อนี้

ข้อ 12

การส่งเอกสาร

1. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินกระบวนการที่รัฐผู้ร้องขอส่งมาเพื่อการนั้น

2. คำร้องขอให้ส่งเอกสารเพื่อเรียกบุคคลมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใน รัฐผู้ร้องขอ ให้จัดส่งไม่ช้ากว่าสี่สิบห้าวันก่อนกำหนดการปรากฏตัว ในกรณีเร่งด่วน ให้รัฐผู้รับคำร้องขอใช้ ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อยกเว้นการใช้ข้อกำหนดนี้

3. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอส่งหลักฐานใบรับเอกสารระบผู้รับเอกสาร วิธีการและวันที่ที่ส่งเอกสาร หากไม่สามารถดำเนินการการส่งเอกสารได้ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งรัฐผู้ร้องขอถึงข้อขัดข้องในการส่งและเหตุแห่งการนั้น

4. บุคคลซึ่งได้รับเอกสารทางกฎหมายเรียกให้ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอตามข้อนี้ จะไม่ต้องรับผิดชอบในโทษใดๆ หรืออยู่ภายใต้มาตรการบังคับใดๆ ในรัฐผู้รับคำร้องขออันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามเอกสารทางกฎหมายนั้น แม้ว่าคำร้องขอหรือเอกสารประกอบจะระบุถึงผลในทางตรงกันข้าม

5. รัฐผู้รับคำร้องขออาจส่งเอกสารโดยทางไปรษณีย์ หรือโดยทางอื่นที่กฎหมายของรัฐ ผู้ร้องขอกำหนด หากรัฐผู้ร้องขอร้องขอ ซึ่งจะต้องไม่ขัดกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 13

การค้นและการยึด

1. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอปฏิบัติตามคำร้องขอให้ค้น ยึด และส่งมอบสิ่งของใดๆ เท่าที่ กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขออนุญาต หากคำร้องขอรวมถึงข้อสนเทศเพียงพอที่จะดำเนินการตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. คำร้องขอภายใต้ข้อนี้ให้รวมถึงถึงด้อยแถลงที่ระบุพื้นฐานแห่งความเชื่อว่าจะพบพยานหลักฐานอาจจะถูกพบในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอและรายละเอียดอย่างชัดเจนของสถานที่ที่จะค้นและพยานหลักฐานที่จะค้นหา

3.

ให้ภาคีรัฐผู้รับคำร้องขอจัดหาข้อสนเทศที่รัฐผู้ร้องขออาจต้องการเกี่ยวกับผลของ การค้น ส ต า น ที่ ใน ก า ร ยึด ส ก า ว ก า ร ณ์ ใน ก า ร ยึด และการควบคุมดูแลสิ่งของที่ยึดภายหลังจากการยึดโดยสอดคล้องกับกฎหมายของตน

4.

ให้รัฐผู้ร้องขอปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยรัฐผู้รับคำร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับ
สิ่งของที่ยึดซึ่งถูกส่งมายังรัฐผู้ร้องขอ

ข้อ 14

การโอนตัวชั่วคราวบุคคลที่ถูกคุมขัง

1. ในกรณีที่รัฐผู้ร้องขอร้องขอให้โอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอไปยังรัฐผู้ร้องขอเป็นการชั่วคราวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสืบพยานหากบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม

2. ในกรณีที่กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขออนุญาตให้โอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอไปยังรัฐผู้ร้องขอเป็นการชั่วคราวเพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนเมื่อรัฐผู้ร้องขอร้องขอ หากบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม

3.

คำร้องขอภายใต้ข้อนี้ให้รวมถึงชื่อของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจคุมขังระหว่างการโอนตัวและสถานที่ที่จะโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังไป

4. หากบุคคลที่ถูกโอนตัวจะตั้งอัยการผู้คุมขังภายใต้กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอให้รัฐผู้ร้องขอคุมขังบุคคลดังกล่าวไว้และให้ส่งบุคคลที่ถูกคุมขังคืนให้รัฐผู้รับคำร้องขอเมื่อเรื่องที่ทำให้การโอนตัวเป็นที่ต้องการสิ้นสุดลงหรือในเวลาก่อนหน้านั้นด้วยเหตุว่าการปรากฏตัวของบุคคลนั้นไม่จำเป็นอีกต่อไป

5.

เมื่อรัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งรัฐผู้ร้องขอว่าไม่จำเป็นต้องคุมขังบุคคลที่ถูกโอนตัวอีกต่อไปให้ปล่อยบุคคลนั้นเป็นอิสระ และให้ปฏิบัติกับบุคคลนั้นเช่นเดียวกับบุคคลที่ยังถึงในข้อ 17

ข้อ 15

การสืบหาและชี้ตัวบุคคลหรือวัตถุ

1. เมื่อได้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินการทุกอย่างที่สมควรเพื่อสืบหาและชี้ตัวบุคคลหรือสิ่งของซึ่งเชื่อว่าอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอ และเป็นที่ต้องการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ

2

ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงผลของการดำเนินการตามข้อนี้ ในโอกาสแรก

ข้อ 16

เครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา

1. เมื่อได้รับการร้องขอให้รัฐผู้รับคำร้องขอพยายามสืบหาว่ามีเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือได้มาจากการกระทำความผิดอาญาอยู่ภายในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่และให้แจ้งผลของการตรวจสอบให้รัฐผู้ร้องขอทราบ ใน การ ทำ คำ ร้อง ข อ นั้น ให้รัฐผู้ร้องขอแจ้งรัฐผู้รับคำร้องขอทราบถึงพื้นฐานแห่งความเชื่อว่าเป็นเครื่องมือเครื่องใช้หรือทรัพย์สินเช่นว่าอาจอยู่ในเขตอำนาจของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. ในกรณีที่สมควร คำร้องขอตามข้อนี้ให้รวมถึงคำสั่งศาลที่ต้องการให้มีผลบังคับ หากมีและหากเป็นคำสั่งศาลถึงที่สุดให้รวมถึงถ้อยแถลงที่แสดงผลว่าเป็นคำสั่งศาลถึงที่สุดด้วย

3. ตา ม ว ร ร ค 1 ข อ ง ขั อ นี้ ในกรณีที่พบเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือได้มาจากการกระทำ ความ ผิ ด อ า ญ า ซึ่ง ตั อ ง ส ง สั ย ให้รัฐผู้รับคำร้องขอใช้มาตรการตามที่กฎหมายของตนอนุญาตเพื่อป้องกันไม่ให้มีการจัดการ โยกย้ายหรือ กำ จั ด เครื่อง มื อ เครื่อง ใช้ หรือ ทรั พ ย์ สิ น เช่น ว่า ในระหว่างศาลของรัฐผู้ร้องขอมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้หรือทรัพย์สินดังกล่าว

4. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งถึงที่สุดของศาลของรัฐผู้ ร อ ง ข อ ให้รับเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือได้จากการกระทำความผิดอาญา เท่าที่กฎหมายของตนอนุญาต

5. ใน ก า ร บั ง คั บ ไ ช้ ขั อ นี้ ให้เคารพสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งสุจริตภายใต้กฎหมายของรัฐ ผู้รับคำร้องขอ

6.

ให้รัฐผู้รับคำร้องขอที่ควบคุมดูแลเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือยึดได้จากการกระทำความผิดจัดการกับเครื่องมือเครื่องใช้หรือทรัพย์สินเหล่านั้น โดยสอดคล้องกับกฎหมายของ ก ฎ ห ม า ย ข อ ง ด น รัฐผู้รับคำร้องขออาจโอนเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดอาญาหรือทรัพย์สินที่ใช้หรือได้จากการกระทำความผิดอาญาที่รับได้หรือมูลค่าของเครื่องมือเครื่องใช้ให้แก่รัฐผู้ร้องขอภายในขอบเขตที่กฎหมายของผู้นุญาต และภายใต้เงื่อนไขที่เห็นสมควร

7. ในข้อนี้ “ทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดอาญา” หมายถึงทรัพย์สินใดๆ ซึ่งต้องสงสัยหรือค้นพบโดยศาล อันเป็นทรัพย์สินที่ได้มาหรืออาจได้มาโดยตรงหรือโดยอ้อม จากผลของการกระทำความผิด หรือที่แทนมูลค่าของทรัพย์สินและผลประโยชน์อื่นๆ ที่ได้มาจากการกระทำความผิด

8. ในข้อนี้ “เครื่องมือเครื่องใช้ที่ได้จากการกระทำความผิดอาญา” หมายถึงทรัพย์สินใดๆ ที่ใช้หรือมีความตั้งใจให้ใช้ใน หรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

ข้อ 17

การขอให้บุคคลให้พยานหลักฐานหรือช่วยเหลือการสืบสวนสอบสวน

1.

ในกรณีที่บุคคลในรัฐผู้รับคำร้องขอต้องการตัวให้ไปปรากฏตัวเป็นพยานหรือผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการ หรือเพื่อช่วยเหลือ ในการ สืบ ส ว น ส อ บ ส ว น ใน ร ัฐ ผู้ ร ้อง ข อ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอเชิญบุคคลนั้นไปปรากฏตัวหรือช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนในรัฐผู้ร้องขอ เมื่อได้รับคำร้องขอ เว้นแต่บุคคลนั้นคือบุคคลที่ถูกกล่าวหา

2. ให้รัฐผู้รับคำร้องขอระบุจำนวนค่าใช้จ่ายที่จะได้รับให้บุคคลนั้นทราบ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอ แจ้งคำตอบของบุคคลดังกล่าวแก่รัฐผู้ร้องขอโดยพลัน

3. เ มื่ อ มี เ ห ตุ อ น ส ม ก ว ร ให้รัฐผู้รับคำร้องขอจัดการให้เป็นที่น่าพอใจสำหรับความปลอดภัยของบุคคลตามที่เห็นว่าเป็นเพียงพอ

ข้อ 18

หลักประกัน

1. บุคคลที่เบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำหรือช่วยเหลือการสืบสวนสอบสวนใน คิน แคน ของ รัฐ ผู้ ร้อง ขอ ตาม บท บัญญัติ แห่ง สนธิ สัญญา นี้ จะไม่ถูกฟ้องคดีหรือถูกลงโทษในรัฐผู้ร้องขอในความผิดใดๆ หรือไม่อยู่ภายใต้บังคับในคดีแห่งใดๆ ซึ่งบุคคลนั้นจะไม่สามารถถูกบังคับ หากไม่ได้อยู่ในรัฐผู้ร้องขอ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคล โดย เหตุ จาก การ กระ ทำ หรือ การ งดเว้น การ กระ ทำ ใดๆ ซึ่ง เกิด ขึ้น ก่อน ที่ บุคคล นั้น จะ เดินทาง ออกจาก รัฐ ผู้ รับ คำ ร้อง ขอ และบุคคลไม่จำเป็นต้องให้พยานหลักฐานในกระบวนการอื่นใดนอกเหนือจากกระบวนการที่คำร้องขอเกี่ยวเนื่อง หากบุคคลนั้นไม่ได้ให้ความยินยอม

2.

หลักประกันความปลอดภัยที่ระบุไว้ในข้อนี้ให้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากรัฐผู้ ร้อง ข อ ก าย ใน ระยะเวลา 15 วันติดต่อกันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องแล้วว่า การปรากฏตัวของบุคคลนั้นไม่จำเป็นอีกต่อไป แต่ก็ยังคงอยู่ในรัฐผู้ร้องขอนั้นอีกต่อไป หรือ ได้กลับเข้ามาในรัฐผู้ร้องขอโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกไปจากรัฐผู้ร้องขอนั้นแล้ว

3. ให้บุคคลที่ปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอภายใต้ข้อ 14 หรือ 17 อยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐ ผู้ร้องขอนั้นที่เกี่ยวข้องกับการหมิ่นประมาทศาล การเบิกความเท็จและการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ

4. บุคคลที่ไม่ให้ความยินยอมต่อคำร้องขอตามข้อ 14 หรือ 17 โดยเหตุผลข้างต้น ไม่ต้องรับผิดชอบในโทษใดๆ หรืออยู่ภายใต้มาตรการบังคับใดๆ แม้ว่าคำร้องขอหรือเอกสารประกอบจะระบุ้อย่างแถลงในทางตรงกันข้าม

ข้อ 19

ความสอดคล้องกับสนธิสัญญาอื่น

สนธิสัญญานี้จะไม่เปลี่ยนแปลงสิทธิและพันธกรณีของรัฐคู่สัญญาอันเกิดจากความตกลง ระหว่าง ว่าจะ ว่าง ปร ะ เ ท ศ อื่น และจะไม่ห้ามรัฐคู่สัญญาที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ ซึ่งรัฐคู่สัญญาผูกพันอยู่ หรือ โดยทางอื่น

ข้อ 20

การปรึกษาหารือ

เมื่อรัฐภาคีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ
รัฐภาคีคู่สัญญาจะต้องปรึกษาหารือกันโดยพลันเกี่ยวกับการตีความและปฏิบัติตามสนธิสัญญานี้

ข้อ 21

ขอบเขตการบังคับใช้

สนธิสัญญานี้จะใช้กับคำร้องขอที่มีขึ้นหลังสนธิสัญญามีผลใช้บังคับถึงแม้ว่าการกระทำหรือกา
รงควุ่นกระทำที่เกี่ยวข้องจะเกิดขึ้นก่อนวันนั้น

ข้อ 22

การมีผลใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อครบ 30 วัน นับจากวันที่คู่สัญญาแจ้งซึ่งกันและกัน
เป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของตนเพื่อการมีผลใช้บังคับของสนธิสัญญานี้แล้ว

ข้อ 23

การบอกเลิก

รัฐคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้ได้ทุกเมื่อ โดยการแจ้งรัฐคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษร การบอกเลิกจะมีผลเมื่อครบหกเดือนหลังจากวันที่แจ้งนั้น

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาล แต่ละฝ่ายได้ลงนามในสนธิสัญญานี้

ทำ ณ กัวลาลัมเปอร์ เป็นคู่ฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาไทย
ตัวบทแต่ละฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน เมื่อวันที่ 27 เดือน กรกฎาคม คริสต์ศักราช 2006

สำหรับออสเตรเลีย

สำหรับราชอาณาจักรไทย

(นายอเล็กซานเดอร์ คาวเนอร์)

(นายกันตธีร์ ศุภมงคล)

รัฐมนตรีต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ D'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNALE ENTRE
L'AUSTRALIE ET LE ROYAUME DE THAÏLANDE

L'Australie et le Royaume de Thaïlande, ci-après dénommés « les États contractants »,

Désireux de conserver et de resserrer les liens qui unissent depuis longtemps leurs deux pays, et d'accroître l'efficacité des enquêtes, des poursuites et de la répression du crime dans les deux pays par la coopération et l'entraide judiciaire en matière pénale,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Obligation d'entraide judiciaire

1. Les États contractants acceptent, en conformité avec les dispositions du présent Traité, de s'accorder la plus large entraide possible en ce qui concerne les enquêtes, les poursuites et autres instances en matière pénale, que la demande provienne d'un tribunal ou de quelque autre autorité ou qu'elle s'adresse à un tribunal ou à quelque autre autorité.

2. La matière pénale comprend, sans toutefois s'y limiter, les affaires liées à une infraction contre une loi en matière d'imposition, de droits de douane et d'accises et de contrôle des changes des devises et autres infractions fiscales.

3. L'entraide judiciaire comporte, sans toutefois s'y limiter :

- (a) La saisie de preuves et la prise de dépositions;
- (b) La transmission d'informations, de documents, de dossiers et d'éléments de preuve;
- (c) La signification de documents;
- (d) L'exécution de demandes de perquisitions et de saisies;
- (e) L'obtention du consentement des personnes susceptibles de témoigner ou de contribuer aux enquêtes dans l'État requérant et, lorsque lesdites personnes se trouvent en détention, l'organisation de leur transfèrement temporaire vers ledit État afin qu'elles témoignent ou, lorsque la législation de l'État requis le permet, qu'elles contribuent aux enquêtes;
- (f) La localisation et l'identification de personnes ou d'objets;
- (g) Les mesures visant à localiser, à bloquer et à confisquer les instruments ou les produits du crime; et
- (h) Toute autre forme d'entraide judiciaire conforme aux objets du présent Traité qui ne soit pas incompatible avec la législation de l'État requis.

4. Le présent Traité ne vise que l'entraide judiciaire entre les autorités d'application des lois pénales des États contractants et n'a pas pour objet de venir en aide aux particuliers.

5. Un particulier ne peut invoquer aucune disposition du présent Traité afin d'en-traver l'exécution d'une demande, ni de faire exclure ou supprimer des éléments de preuve obtenus en vertu du Traité.

6. L'entraide judiciaire ne comprend pas :

- (a) L'arrestation ou la détention de toute personne en vue de son extradition ou de l'extradition de toute personne;
- (b) L'exécution de sentences, verdicts ou décisions en matière pénale adoptés dans l'État requérant, sauf dans la mesure permise par la législation de l'État requis et par le présent Traité;
- (c) Le transfèrement de détenus aux fins de purger une peine; ou
- (d) Le transfert de procédures en matière pénale.

7. Le présent Traité ne s'applique pas à une infraction considérée par l'État requis comme une infraction relevant du droit militaire de l'État requis qui ne constitue pas en même temps une infraction relevant du droit pénal ordinaire de l'État requis.

Article 2. Motifs de refus et de remise

1. L'État requis peut refuser d'exécuter une demande s'il estime que :

- (a) La demande porterait préjudice à la souveraineté, à la sécurité, à l'intérêt national et à d'autres intérêts fondamentaux d'ordre public de l'État requis;
- (b) La demande se rapporte à une infraction politique;
- (c) L'État requis a de bonnes raisons de croire que la demande a été présentée pour enquêter sur, poursuivre, punir ou porter autrement préjudice à une personne en raison de sa race, de son sexe, de sa religion, de sa nationalité ou de ses opinions politiques, ou que la situation de cette personne peut subir un préjudice pour l'une ou l'autre de ces raisons; ou
- (d) La demande se rapporte aux poursuites engagées contre une personne pour une infraction pour laquelle la personne a été finalement acquittée ou graciée, ou pour laquelle elle a purgé la peine qui lui a été imposée.

2. L'entraide judiciaire peut être refusée si :

- (a) La demande concerne des poursuites ou la sanction d'une personne au titre d'une infraction pour laquelle les actes ou les omissions qui constitueraient cette infraction ne seraient pas considérés comme une infraction s'ils s'étaient produits dans la juridiction de l'État requis;
- (b) La demande concerne des poursuites ou la sanction d'une personne au titre d'une infraction commise en dehors du territoire de l'État requérant et lorsque cette conduite ne constitue pas une infraction en vertu de la législation de l'État requis lorsqu'elle se produit en dehors de son territoire. L'État requis s'efforce toutefois, sur la base de la réciprocité, d'accorder une assistance pour répondre à cette demande;

- (c) La demande concerne des poursuites ou la sanction d'une personne au titre d'une infraction qui, si elle avait été commise dans l'État requis, ne pourrait plus être poursuivie en raison de la prescription;
- (d) La fourniture de l'assistance demandée pourrait porter préjudice à une enquête ou à des poursuites dans l'État requis, nuire à la sécurité d'une personne quelle qu'elle soit, ou constituer un poids excessif pour les ressources dudit État; ou
- (e) La demande concerne un délit passible de la peine de mort en vertu de la législation de l'État requérant, mais non en vertu de la législation de l'État requis. Nonobstant ce qui précède, la demande ne peut être refusée si l'État requérant donne les assurances que l'État requis considère suffisantes que la peine de mort ne sera pas prononcée ou, si elle est prononcée, qu'elle ne sera pas exécutée. Tout refus par l'État requis de répondre à une demande pour ce motif donnera à l'État requérant le pouvoir discrétionnaire de refuser, sur la base de la réciprocité, de répondre à une demande présentée par l'autre État en ce qui concerne une infraction de nature ou de gravité similaire.

3. L'État requis peut différer l'assistance si l'exécution de la demande pouvait nuire à une enquête criminelle, une poursuite judiciaire ou instance en cours dans l'État requis. L'État requis peut également reporter la fourniture d'un objet requis si celui-ci est requis pour les procédures en matière pénale ou civile menées dans ledit État.

4. Avant de refuser de faire droit à la demande ou d'en différer l'exécution en conformité avec le présent article, l'État requis détermine si elle peut être accordée à certaines conditions qu'il estime nécessaires. Si l'État requérant accepte l'assistance à ces conditions, il doit les respecter.

5. L'État requis informe sans délai l'État requérant de ses motifs de ne pas donner suite à une demande ou de différer son exécution.

Article 3. Autorités centrales

1. Chacun des États contractants établit une autorité centrale chargée de transmettre et de recevoir les demandes aux fins du présent Traité. Chacun des États notifiera à l'autre tout changement de son autorité centrale.

2. Pour le Royaume de Thaïlande, l'autorité centrale est le procureur général ou un fonctionnaire désigné par le procureur général.

3. Pour l'Australie, l'autorité centrale est le département du procureur général, Canberra.

4. Les demandes déposées en vertu du présent Traité sont acheminées par les autorités centrales qui prendront les dispositions nécessaires pour les gérer de façon diligente.

Article 4. Langue

Les demandes et leurs pièces justificatives et autres communications présentées par l'État requérant en vertu du présent Traité sont rédigées dans la langue de l'État requérant et accompagnées d'une traduction dans la langue de l'État requis.

Article 5. Contenu des demandes d'assistance mutuelle

1. Les demandes d'assistance sont faites par écrit. En cas d'urgence ou lorsque l'État requis le permet, une demande peut être acheminée par télécopieur ou par un autre moyen moderne de communication, mais la demande est promptement confirmée par écrit par la suite.
2. Dans tous les cas, les demandes contiennent :
 - (a) Le nom de l'autorité compétente qui dirige l'enquête, la poursuite ou instance à laquelle se rapporte la demande;
 - (b) Une description de la nature de l'enquête, de la poursuite judiciaire ou de l'instance, y compris un résumé des lois et des faits pertinents;
 - (c) Une description des éléments de preuve ou des renseignements demandés ou des mesures d'entraide judiciaire à prendre; et
 - (d) Les fins pour lesquelles les preuves, les renseignements ou quelque autre forme d'entraide judiciaire sont demandés.
3. S'il y a lieu, une demande contient également :
 - (a) Dans la mesure du possible, l'identité, la nationalité et la localisation de la ou des personnes faisant l'objet de ou pouvant posséder les informations pertinentes sur ou liées à l'enquête, la poursuite judiciaire ou l'instance dans l'État requérant;
 - (b) Le cas échéant, l'exigence de confidentialité et les motifs de telle confidentialité;
 - (c) Une description du sujet sur lequel portera la preuve ou la déclaration recherchée, y compris une liste des questions auxquelles il convient de répondre;
 - (d) Une description de la procédure particulière ou une exigence que l'État requérant souhaite voir suivie dans l'exécution de la demande, y compris une déclaration que des dépositions sous serment ou avec affirmation solennelle sont requises;
 - (e) De l'information sur les frais et les indemnités auxquels a droit à la personne qui doit comparaître dans l'État requérant;
 - (f) De l'indication de tout délai souhaité en ce qui concerne l'exécution de la demande; et
 - (g) Toute autre information qui pourrait être portée à l'attention de l'État requis par l'État requérant en vue de lui faciliter l'exécution de la demande.
4. Si l'État requis estime que les renseignements contenus dans la demande s'avèrent insuffisants en vertu du présent Traité pour lui permettre de procéder à l'exécution de ladite demande, il peut réclamer des renseignements supplémentaires.

Article 6. Exécution des demandes

1. Les demandes d'assistance sont exécutées promptement, conformément à la loi de l'État requis et, dans la mesure où elle n'est pas incompatible avec ladite loi, de la manière dont l'État requérant le demande.
2. L'État requis ne refuse pas l'exécution d'une demande pour motif de secret bancaire.
3. L'État requis informe dans les meilleurs délais l'État requérant des circonstances qui seraient portées à sa connaissance et qui risquent de retarder sensiblement l'exécution de la demande.

Article 7. Frais et représentation

1. L'État requis prend à sa charge tous les frais d'exécution de la demande, à l'exception des honoraires des experts cités et des frais et indemnités de transport des personnes visées aux articles 14 et 17, lesquels honoraires, frais et indemnités demeurent à la charge de l'État requérant. L'État requérant prend également à sa charge les frais liés au déplacement des agents de surveillance ou d'escorte sollicités par l'État requis pour exécuter la demande.
2. S'il devient apparent que l'exécution de la demande entraîne des dépenses extraordinaires, les États contractants se consultent en vue de fixer les termes et conditions dans lesquels l'assistance demandée peut être fournie.
3. Sur demande, l'État requis prend, sous réserve de sa législation interne, toutes les dispositions nécessaires pour que l'État requérant puisse être représenté dans toute procédure résultant d'une demande d'assistance et, si ce n'est pas possible, il représentera les intérêts de l'État requérant.

Article 8. Usage limitatif et confidentialité

1. Aucune information ni aucune preuve obtenue en vertu du présent Traité ou aucun renseignement résultant de cette information et de cette preuve ne peut être utilisé ni divulgué à d'autres fins que celles énoncées dans la demande, sans le consentement préalable de l'État requis.
2. L'État requérant peut exiger que la demande d'assistance, son contenu et les documents qui l'accompagnent, de même que son exécution, demeurent confidentiels. Si l'État requis ne peut exécuter la demande sans lever cette confidentialité, il en informe l'État requérant qui décide alors s'il y a lieu d'exécuter la demande.
3. L'État requis peut demander qu'une information ou une preuve fournie et la source de cette information ou de cette preuve demeurent confidentielles en conformité avec les conditions qu'il pose. Dans ce cas, l'État requérant respecte ces conditions sauf dans la mesure où l'information ou la preuve est nécessaire pour l'enquête, la poursuite judiciaire ou l'instance décrite dans la demande.

Article 9. Prise de témoignages et de dépositions et présentation de preuves dans l'État requis

1. Sur demande de citer une personne à témoigner, à déposer ou à produire des pièces, littérales ou matérielles, dans l'État requis, cette personne peut être contrainte de le faire aux conditions prévues par la loi de l'État requis.

2. Une demande faite en vertu du présent article comprend, s'il y a lieu, une description des pièces, littérales ou matérielles, à produire, ainsi qu'une description de la personne adéquate qui sera appelée à les produire.

3. Sur demande, l'État requis informe à l'avance l'État requérant du moment et du lieu de la prise de témoignage.

4. L'État requis peut, conformément à sa législation, autoriser les personnes mentionnées dans la demande de prise de témoignage ou de déposition à assister à l'exécution de la demande et il leur permet d'interroger la personne dont le témoignage ou la déposition est demandé.

5. Une personne appelée à déposer dans l'État requis en vertu d'une demande conforme au présent article peut refuser d'apporter son témoignage lorsque la législation de l'État requis ou celle de l'État requérant l'y autorise.

6. Si une personne dans l'État requis prétend qu'il existe un droit ou une obligation de refuser de témoigner en vertu de la législation de l'État requérant, ledit État requérant fournit, si la demande lui en est faite, un certificat à l'État requis concernant l'existence ou la non-existence dudit droit. Faute d'une preuve contraire, le certificat suffit à prouver l'existence des faits qui y sont énoncés.

Article 10. Délivrance de pièces d'institutions ou d'offices gouvernementaux

1. L'État requis fournit copie des pièces officielles d'une institution ou d'un office gouvernemental offertes à la consultation publique.

2. L'État requis peut fournir toute pièce ou information que possède une institution ou un office gouvernemental qui n'est pas accessible au public, dans la même mesure et aux mêmes conditions qu'à ses propres organes de répression des infractions ou qu'à ses propres autorités judiciaires. L'État requis peut refuser discrétionnairement de faire droit à cette demande, en tout ou en partie, auquel cas il communique promptement à l'État requérant les raisons de ce refus.

Article 11. Transmission de pièces littérales et matérielles et authentification

1. Dans le cas de demandes relatives à la transmission de pièces littérales, l'État requérant peut solliciter les originaux. L'État requis peut en transmettre soit les originaux, soit des copies certifiées conformes.

2. L'État requérant retourne toute pièce originale ou toute pièce matérielle fournie en exécution des demandes dès qu'elle n'est plus nécessaire à l'enquête, la poursuite ou l'instance pertinente.

3. Lorsqu'elles ne sont pas incompatibles avec la loi de l'État requis, les pièces, littérales ou matérielles, sont transmises dans la forme requise ou accompagnées des attestations demandées par l'État requérant aux fins de les rendre admissibles aux termes de la loi de l'État requérant.

4. Les éléments de preuve ou les documents transmis en conformité avec le présent Traité n'exigent aucune forme d'authentification, sauf dans la mesure précisée au paragraphe 3 du présent article.

Article 12. Signification des pièces

1. L'État requis signifie toute pièce relative à une enquête, poursuite ou instance transmise à cet effet par l'État requérant.

2. Toute demande de signification d'un acte de comparution d'une personne devant une autorité de l'État requérant doit être transmise au plus tard 45 jours avant la date de la comparution. Dans les cas d'urgence, l'État requis met tout en œuvre pour renoncer à cette exigence.

3. L'État requis retourne une preuve de la signification des documents, précisant la personne signifiée, la nature et la date de la signification. Si la signification ne peut être effectuée, il devra en informer l'État requérant et en expliquer les raisons.

4. Une personne à laquelle est signifié un acte juridique conformément au présent article, exigeant sa comparution dans l'État requérant, n'est passible d'aucune peine et ne saurait faire l'objet d'aucune mesure de contrainte dans l'État requis pour n'avoir pas comparu, nonobstant toute stipulation contraire contenue dans la demande ou dans tout document à l'appui.

5. L'État requis peut effectuer la signification d'un document par courrier ou, à la demande de l'État requérant, par toute autre manière exigée par la loi de l'État requérant qui ne soit pas incompatible avec la loi de l'État requis.

Article 13. Perquisition et saisie

1. Une demande de fouille, de saisie et de remise de tout objet est exécutée par l'État requis dans la mesure où sa législation le permet, si elle comporte les informations justifiant ces mesures en vertu de la loi de l'État requis.

2. Une demande effectuée en vertu du présent article comprend une déclaration indiquant qu'il existe des motifs valables de penser que des preuves peuvent être trouvées dans la juridiction de l'État requis, ainsi qu'une description précise de l'endroit à perquisitionner et des preuves à rechercher.

3. L'État requis fournit, conformément à sa législation, les renseignements qui peuvent être demandés par l'État requérant au sujet du résultat de toute perquisition, du lieu de la saisie, des circonstances de la saisie et de la garde ultérieure des pièces saisies.

4. L'État requérant observe toutes les conditions imposées par l'État requis en ce qui concerne toute pièce saisie qui est remise à l'État requérant.

Article 14. Transfèrement temporaire de personnes détenues

1. Une personne détenue dans l'État requis peut, sur la demande de l'État requérant, être temporairement transférée à des fins de témoignage dans l'État requérant si ladite personne et l'État requis y consentent.

2. Lorsque la législation de l'État requis le permet, une personne détenue dans l'État requis peut, sur la demande de l'État requérant, être temporairement transférée dans l'État requérant si ladite personne pour collaborer à des enquêtes si ladite personne et l'État requis y consentent.

3. Toute demande présentée en vertu du présent article comprend le nom de la personne ou de l'autorité qui en aura la garde durant le transfèrement et le lieu où la personne détenue sera transférée.

4. Lorsqu'une personne transférée doit être maintenue sous garde en vertu des lois de l'État requis, l'État requérant maintient cette personne sous garde et la retourne sous garde à l'État requis dès que la demande pour laquelle le transfèrement a été sollicité a été exécutée ou plus tôt, si la présence de ladite personne n'est plus nécessaire.

5. Lorsque l'État requis avise l'État requérant que la garde de la personne transférée n'est plus requise, ladite personne est remise en liberté et reçoit le même traitement qu'une personne visée à l'article 17.

Article 15. Localisation ou identification de personnes ou d'objets

1. L'État requis prend, sur demande, toutes les mesures raisonnables pour retrouver et identifier les personnes ou les objets qui seraient dans ledit État et qui sont nécessaires dans l'État requérant relativement à une enquête, une poursuite ou une instance en matière pénale.

2. L'État requis communique à l'État requérant, dès que cela est possible, les résultats des mesures adoptées conformément au présent article.

Article 16. Instruments et produits de l'infraction

1. Sur demande, l'État requis entreprend de déterminer si des instruments ou des produits de l'infraction se trouvent sous sa juridiction et avise l'État requérant de l'issue de ses recherches. Dans sa demande, l'État requérant informe l'État requis des raisons qui donnent à croire que ces instruments ou ces produits se trouvent sous sa juridiction.

2. Une demande présentée en vertu du présent article comprend, s'il y a lieu, l'ordre du tribunal à appliquer, lorsqu'il existe et, s'il s'agit d'un ordre sans appel, une déclaration indiquant qu'il s'agit d'un ordre sans appel.

3. Lorsque, conformément au paragraphe 1 du présent article, les instruments ou le produit présumés de l'infraction sont retrouvés, l'État requis prend les mesures autorisées par sa législation pour prévenir que lesdits instruments ou ledit produit ne fassent l'objet d'une transaction, d'un transfert ou d'une aliénation, tant qu'un tribunal de l'État requérant n'a pas rendu une décision sans appel au sujet de ces instruments ou de ce produit.

4. Dans la mesure autorisée par sa législation, l'État requis met à effet un ordre sans appel de saisie ou de confiscation des instruments ou du produit de l'infraction prononcé par un tribunal de l'État requérant.

5. Dans l'application du présent article, les droits des tiers de bonne foi doivent être respectés conformément à la législation de l'État requis.

6. L'État requis en possession des instruments confisqués ou du produit de l'infraction traite ces instruments ou ce produit conformément à sa législation. Dans la mesure autorisée par la législation, et selon les termes qu'il juge appropriés, l'État requis peut transférer le produit ou les instruments de l'infraction confisqués ou la valeur des instruments de l'infraction à l'État requérant.

7. Dans le présent article, l'expression « produit de l'infraction » s'entend de tout bien présumé ou jugé par un tribunal comme étant un bien acquis ou réalisé, directement ou indirectement, à la suite de la perpétration d'une infraction ou qui représente la valeur du bien et d'autres avantages résultant de la perpétration de l'infraction.

8. Dans le présent article, l'expression « instruments de l'infraction » s'entend de tout bien utilisé ou destiné à être utilisé dans la perpétration d'une infraction ou ayant un rapport avec celle-ci.

Article 17. Invitation de personnes à témoigner ou à prêter leur concours à des enquêtes

1. Lorsqu'une personne se trouvant dans l'État requis doit comparaître comme témoin ou comme expert dans une procédure ou prêter son concours à des enquêtes dans l'État requérant, l'autorité centrale de l'État requis, sur demande, l'invite à comparaître ou à prêter son concours aux enquêtes menées dans l'État requérant, à moins que cette personne ne soit l'accusé.

2. L'État requis informe la personne des frais qui lui seront remboursés, et dans quelle mesure. La réponse de cette personne est communiquée promptement par l'État requis à l'État requérant.

3. S'il y a lieu, l'État requis veille lui-même à ce que les dispositions adéquates soient prises pour assurer la sécurité de la personne.

Article 18. Sauf-conduit

1. Nulle personne se trouvant sur le territoire de l'État requérant, appelée à témoigner ou à déposer conformément aux dispositions du présent Traité, ne sera poursuivie ni sanctionnée dans l'État requérant au titre de toute infraction, ni faire l'objet d'une poursuite civile, s'agissant d'une poursuite civile à laquelle la personne ne pourrait être soumise si elle ne se trouvait pas dans l'État requérant, ni soumise à une restriction de sa liberté personnelle au titre de tout acte ou omission précédant son départ de l'État requis, ni être forcée de témoigner, sans son consentement, dans toute autre instance que celle à laquelle se rapporte à la demande.

2. Le sauf-conduit prévu dans le présent article cesse d'avoir effet lorsque la personne qui en bénéficie, ayant pu quitter l'État requérant dans les 15 jours qui suivent la

notification officielle indiquant que sa présence n'était plus requise par les autorités compétentes, demeure toutefois dans cet État ou, l'ayant quitté, y retourne volontairement.

3. Une personne présente dans l'État requérant conformément à une demande faite en vertu de l'article 14 ou 17 est assujettie à la législation dudit État en cas d'outrage, de parjure et de fausses déclarations.

4. Une personne qui refuse d'accéder à une demande faite conformément à l'article 14 ou 17 ne peut, de ce fait, être sanctionnée ni faire l'objet d'une mesure de coercition, nonobstant toute stipulation contraire contenue dans la requête ou dans tout document à l'appui.

Article 19. Compatibilité avec d'autres traités

Le présent Traité ne déroge pas aux droits et obligations des États contractants en vertu d'autres accords internationaux, ni interdit aux États contractants de se prêter mutuellement assistance en vertu d'autres traités contraignants ou autrement.

Article 20. Consultation

Les États contractants se consultent promptement, à la demande de l'un ou l'autre des États contractants, sur l'interprétation et l'application du présent Traité.

Article 21. Champ d'application

Le présent Traité s'applique à toute demande présentée après son entrée en vigueur même si les actes ou omissions en cause se sont produits avant cette date.

Article 22. Entrée en vigueur

Le présent Traité entre en vigueur trente (30) jours après la date à laquelle les États contractants se seront notifiés par écrit l'accomplissement de leurs formalités respectives requises pour son entrée en vigueur.

Article 23. Dénonciation

Tout État contractant peut, à tout moment, dénoncer le présent Traité par notification écrite adressée à l'autre État contractant. La dénonciation prend effet six mois après la date de la notification.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent Traité.

FAIT à Kuala Lumpur, en deux exemplaires, dans les langues anglaise et thaï, les deux textes faisant également foi, le 27 juillet 2006.

Pour l'Australie :

ALEXANDER DOWNER
Ministre des affaires étrangères

Pour le Royaume de Thaïlande :

KANTATHI SUPHAMONGKHON
Ministre des affaires étrangères